

Pod'me bratia...

Podhorská dedinka zahalená do tmavej noci, osvetlená drobnými hviezdami a krásnym mesiacom a uprostred nej rozsvietený kostol. Jednoduchý obraz našej vianočnej noci nám pripomína bedliacich i spiacich pastierov neďaleko Betlehema. Strážili svoje stáda, keď zrazu uprostred nich zažiarilo svetlo. Evanjelium nám hovorí, že keď sa nad pastiermi otvorilo nebo naľakali sa. Osvietila ich Pánova sláva. Človek, ktorý sa dostane do kontaktu s nebom, vždy sa dajako preľakne. Nebo je svätosť, nevinnosť, ale i Božia majestátnosť, moc a veleba. Vo svetle otvoreného neba, v Božom svetle človek vidí svoju biedu a bezmocnosť. Nám sa páčia títo tak úprimne naľakaní pastieri. Ich reakcia, postoj, gestá hovoria o veľkosti a vznešenosti vianočnej noci. A hovoria nám i o tom, že Vianoce môžu opravdivo prežívať len úprimní ľudia. Tí, ktorí veria v otvorené nebo, a ktorí poznajú svoje viny a preto cítia ako veľmi potrebujú Vykupiteľa.

V žiare zaznie hlas: „Nebojte sa!“ Tak oslovuje Boh tých, ktorí spoznali svoj nedostatok. Tieto slová patria i nám. Máme pred Bohom strach a preto už neočakávame prejavy Božej lásky. Cítíme sa jej nehodní. Boh sa pre mnohých stal niekým koho sa boja alebo od koho nevedia, čo majú očakávať a tak nechcú mať s ním radšej nič. „Narodil sa vám.“ Vám, vám! Toto slovo je veľmi dôležité, aby sme pochopili, že ide o prejav Božej lásky. „Narodil sa vám!“ Pre mňa, pre teba, kvôli nám prišiel na svet Boží syn z neba. Boh na mňa nezabudol, Boh ma má rád. Prichádza sem kvôli mne, lebo ho potrebujem. „Potrebujem svetlo v šere a temnote zloby i neistoty. Túžim po pokoji, po pochopení, po láske i po uznaní... Potrebujem slová povzbudenia i nádeje. A napokon potrebujem aj prítomnosť niekoho kto ma má opravdivo rád, niekoho na koho sa môžem vždy spoľahnúť, komu môžem dôverovať, kto bude so mnou všetko prežívať a nikdy nesklame... Chcel by som mať niekoho stále pri sebe, v každej chvíli...“ - tak hovorí človek v dnešnom svete, ktorý trpí viac ako inokedy sebestvom, neúprimnosťou a nedostatkom pravej a úprimnej lásky.

„Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán... Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslách.“ Ale čo je také zvláštne, vzrušujúce na tejto zvesti? Muži obyčajne nemajú veľkú náklonnosť k malým dieťaťkám. Áno, lenže pastieri poznali Písma a vedeli, že Izraelu a celému ľudstvu sa dá pomôcť len tak, že Boh pošle na svet vybraných ľudí, ktorí mu prinesú to, čo potrebuje. A tu je reč o niekom takom, a to je radosť. A kde je radosť, tam je i spev.

A keď sa na betlehemských poliach skončila prvá vianočná slávnosť a nebo znova dostal výzor tmavej oblohy, pastieri sa znova ocitli vo svojej všednosti, medzi stádom. Všetko zostalo po starom. A predsa to už nebolo tak ako pred tým. Nebo sa síce zavrelo, zem sa opäť zahalila do tmy, ale pastieri sa chvejú od rozrušenia. A tak to má byť. Počuté Božie slovo nás musí vždy pohýnať ďalej. Pastieri už nemôžu spať, zhovárajú sa a záver poznáme. Povedali si: „Pod'me teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán.“

Pastieri počuli. Ale chceli aj vidieť. Tak je to správne. Viera ktorou počujeme Božie slovo sa musí stať skúsenosťou, počuté slovo videním toho, aké to naozaj je! Náboženstvo to nie sú len slová. Pastieri počuli, išli, hľadali a našli. Nijaká temná noc nemôže už ohroziť ich vieru. Ponáhľajú sa do Betlehema. Hľadajú dieťa podľa toho, ako im bolo povedané: nemlúvniatko zavinuté v plienkach a uložené v jaslách. Keď ho našli ich srdce sa naplnilo radosťou a duše pokojom.

Cesta pastierov je aj našou cestou. Boh neprestal hovoriť. Hovorí nám stále cez písané slovo Svätého písma i cez to hovorené ústami Cirkvi. Ak ho počujeme nemôžeme byť už takí ako sme boli pred tým. Ono nás volá, pozýva, hľadať Pána tam kde je. V našom každodennom živote, v našich každodenných skutkoch. A keď ho nájdeme, nájdeme to, čo najviac potrebujeme. Nájdeme spolu s ním i lásku, pokoj, novú nádej i chuť a radosť do nášho života. „Hľadajte a nájdete po čom túži vaša duša“ - tieto slová nech nás sprevádzajú počas týchto sviatkov.

Mário Orbán

Viliam Turčáni

Vianočné slovo

Už z Tvojej vôle chcem,
nech každé slovo
sa žažihá a kol jagoce,
kde večné svetlo žiari
na ružovo
a najkrajšie sa zdajú
Vianoce.

Len smútok, ktorý kotví
v mojej duši,
necháva horieť
iba krátky čas.
A keď chvíľa,
ktorá Boha tuší,
tu preblyсне, ju zhasí raz.

A predsa chcem,
by som dľa Tvojej vôle
rozsvietil všetky
srdčia v domove,
že by sa chveli
ako po kostole
pod žiarivkami
sviece voskové.

Nuž, pripáľ sám mi
od sviec slovo žlté,
nech ožiarí vždy
kúsok oltára.
Možno, že svieca,
ktorá horí v kúte,
je najkrásnejšia,
ako dohára...

Mária prináša adventnú radosť

Kedy človek človeku oznamuje najradostnejšiu správu? Vy, matky, to robíte vtedy, keď oznamujete svojmu manželovi a okoliu, že príde na svet nový človek. Pravda, iba tí sa dokážu tešiť, čo majú v srdci lásku. Otec, ktorý dieťa nechce, sa tešiť nebude a cudzím to môže byť ľahostajné.

K adventu patria slová, ktorými Alžbeta odpovedala na Máriin pozdrav: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života“ (Lk 1, 42).

Touto udalosťou vrcholí náš advent. Pripomína, že Ježiš je už medzi nami, že sa začala jeho misia. Dochádza k prvému kontaktu Boha v ľudskom tele s človekom, ktorého si Boh sám vyvolil ako svojho predchodcu, ktorý má pripraviť ľudí, aby prijali Ježiša ako svojho Boha, očakávaného Mesiáša. Panna Mária prináša svetú Boha. Mária je znamením Boha. Návšteva u Alžbety, po vtelení Božieho Syna pod jej srdcom, je veľké gesto dobroty a lásky zo strany Panny Márie. To je advent Božej Matky: slúži a prináša radosť.

A to Mária očakáva aj od nás. Dala nám príklad, so svojou radosťou neostala sama.

Tesne pred sviatkom Narodenia Pána je pre nás aktuálne svedectvo evanjelistu: „V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa...“ (Lk 1, 39). Advent má byť časom prehĺbenia viery a radosti nad príchodom Boha na svet. Slová Alžbety prezrádzajú jej vieru. Sú pre nás výzvou viac si uvedomovať svoje povinnosti, ktoré sme prijali pri sviatosti krstu.

Posledné dni a hodiny štvrtého adventného týždňa, keď počúvame a rozmyšľame nad evanjeliom, ako sa Božia Matka ponáhľala poslúžiť príbuznej Alžbete, ktorá než bola v požehnanom stave, si uvedomujeme, že Boh od každého právom žiada, aby sme jeden druhému poslúžili vo viere a pomohli žiť radostné poslanie evanjelia. Jeden druhého potrebujeme.

O niekoľko hodín si pripomenieme najkrajšiu správu, že sám Boh prišiel na svet. Nech je láska v našich srdciach zárukou, že sviatky budú obohatením tak pre nás osobne, ako aj pre tých, s ktorými zasadneme k štedrovečernému stolu, pre toho, koho obdarujeme darčekom, komu podáme ruku či komu sme napísali vianočný pozdrav.

Modlime sa, aby sme boli medzi sebou bratmi a sestrami Ježiša Krista.

LUBOMÍR STANČEK

Milí farníci,
k vianočným sviatkom Vám
chcem čo najúprimnejšie
zaželať hojnosť Božích milostí,
atmosféru pokoja a lásky
v rodinách.

Nech sú Vaše srdcia pripravené
prijat' poslanstvo Božieho Syna
prichádzajúceho na
tento svet a ako
živé svedectvo ho
odovzdávať všade okolo seba

Mário Orbán

Spolok vinárov a vinohradníkov oznamuje, že
tohoročná posviacka mladého vína bude
26.decembra 2006 na sv.omši o 9:15hod.

Sväté omše vo Vianočnom období

25.XII. pondelok - Narodenie Pána

0.00 za dobrodincov

8.00 na úmysel

9.15 za farníkov *Slávnosť Narodenia Pána bude
sprevádzaná Dychovkou „Vištučanka“*

16.30 Jasličková pobožnosť

26.XII. utorok - sv. Štefana

8.00 na úmysel

9.15 za farníkov

27.XII. streda

18.00 za zdravie a Božiu pomoc

29.XII. piatok

18.00 + Rudolf Jurčovič (výročná)

30.XII. sobota

18.00 Poďakovanie za zdravie a Božiu milosť

Upratovanie kostola č.d. 285 -324

31.XII. 1. nedeľa po Narodení Pána Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

8.00 za farníkov

9.15 na úmysel

17.00 Pobožnosť na konci kalendárneho roka

Liturgický kalendár

25.XII. pondelok	Narodenie Pána – prikázaný sviatok
26.XII. utorok	sv.Štefan, prvý mučeník - sviatok
27.XII. streda	sv.Ján apoštol a evanjelista - sviatok
28.XII. štvrtok	sv.Neviniatka, mučeníci - sviatok
29.XI. piatok	sv.Tomáš Becket, biskup a mučeník
30.XII. sobota	sv.Dávid

mojom veku, aby som vám pripomenul, že niet medzi nami rozdielov. Ľudia sa nemajú deliť na kasty a triedy, na vznešených a obyčajných. Moje plienky vás majú naučiť, že ľudí nikdy nemožno hodnotiť podľa rúcha a že sa neslobodno prehrešovať pýchou zovňajška.

Som uložený v jasiach - ešte aj tie mi požičali iba na pár dní. Moja prvá postieľka - jasličky a môj prvý pozemský domov - maštal, sú znakom mojej chudoby. To nie je náhoda, tak som to chcel. Jasle hlásajú moju chudobu i to, že som prišiel pre chudobných. Ja, ktorému patrí všetko, som pre vás nechcel vlastniť nič. Svojou chudobou vás chcem urobiť bohatými. Svoje bohatstvo vám dávam zabalené do chudoby. Bohatstvo i chudoba sú moje tromfy. Obidva vedú k šťastiu. Chudobným ponúkam bohatstvo a bohatým chudobu.“

PAVOL JANÁČ

RUKY

Istý človek si zlomil ľavú ruku. Keď raz v noci nemohol spať, predstavoval si rozhovor medzi svojou pravou a ľavou rukou.

Pravá ruka hovorí: „Ľavá ruka, ty až tak veľmi nechýbaš. Každý je rád, že si sa zlomila ty, a nie ja. Ty nie si až taká dôležitá.“

Ľavá ruka sa spýtala: „Prečo si myslíš, že si dôležitejšia?“

Pravá ruka odpovedala: „Náš pán by bezo mňa nenapísal ani jeden list.“

Ľavá ruka: „Ale kto drží papier, na ktorý píše?“

Pravá ruka: „Kto udrie kladivom?“

Ľavá ruka: „Kto drží klinec?“

Pravá ruka: „Kto tlačí hoblík, keď tesár vyrovnáva dosku?“

Ľavá ruka: „Ale kto pevne drží dosku?“

Pravá ruka: „Keď náš pán kráča po ulici a stretne niekoho známeho, ktorou z nás zdvihne klobúk na pozdrav?“

Ľavá ruka: „A kto drží tašku, kým sa pozdraví? Vieš čo, spýtam sa ťa niečo,“ povedala ľavá ruka. „Keď sa náš pán včera holil, ty si držala britvu, ale pretože som ti nemohla pomáhať, niekoľkokrát sa porezal. To si si určite všimla, však? A tiež mu zastali hodinky. Vieš prečo? Ty mu ich síce nakrútiš, ale ak ti ich ja nepridržím, nepripne si ich na ruku. Nevyberieš ani peniaze z peňaženky, aby pán mohol zaplatiť, ak tam nie som a peňaženku ti nepodržím. Bezo mňa dokáže pán urobiť len málo vecí.“

Aj v službe pre Boha má každý z nás svoje miesto a svoju úlohu. Nikto nie je dôležitejší a väčší - je len iný a má inú úlohu.

Nesnaž sa stať úspešným človekom; skôr nech ti ide o to, aby si sa stal vzácnym človekom.

Albert Einstein

Sväté neviniatka, mučeníci 28.december

Sväté nemluvniatka, mučeníci

(1. storočie. okolie Betlehema, Palestína)

Sviatok svätých neviniatok sa uvádza už v Hieronymovom martyrológiu: „Betlehem natale sanctorum infantium et lactantium qui sub Herode pro Christo passi sunt.“ Sviatok sa mohol sláviť už koncom 4. storočia. Je v úzkom spojení s Vianocami. Na východe slávil tento sviatok v sýrskej byzantskej a koptickej Cirkvi.

Moje citlivé JA...

„Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu a pýtali sa: ‚Kde je ten novonarodený židovský kráľ? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.‘ Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a celý Jeruzalem s ním. Tu si dal Herodes potajomky zavolať mudrcov a podrobne sa ich vypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. Potom ich poslal do Betlehema a povedal: Chodte a dôkladne sa vypytujte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“

Keď Herodes zbadal, že ho mudrci oklamali, veľmi sa rozhneval a dal povraždiť v Betleheme a na jeho okolí všetkých chlapcov od dvoch rokov nadol, podľa času, ktorý zvedel od mudrcov“ (Mt 2, 1-3; 7-8; 16).

Pane, človek sa dokáže rozrušiť pre rôzne príčiny. Zo súcitu, z radosti, ale aj zo závidi, hnevu a zloby. Herodesovo rozrušenie bolo zlé. Veľmi zlé. Až také, že spôsobilo smrť desiatok nevinných detí. Príčina?

Silné „zapozneranie sa“ na seba a do seba. JA! Vždy prvý, vždy najlepší, najmocnejší, naj... Tento hrozný refrén veľmi rýchlo prekričí hranice srdca a začne sa šíriť k ľudom i k Bohu. Výsledok? Človek zostane absolútne citlivý na seba, no absolútne necitlivý na Boha a ľudí. Dnešný obraz mŕtvych neviniatok nech vo mne čím skôr vyvolá skutky, ktorými zlikvidujem aspoň čosi z toho môjho citlivého JA. Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

24.XII.06

12345678901234567890123456789012345667890